

Wet betreffende de positie van Molukkers

Tussentijds Bericht Nationaliteiten TBN 2003/3

Aan:

– De Burgemeesters (t.a.v. het hoofd Burgerzaken)

i.a.a.:

– de Minister van Buitenlandse Zaken;
– de Gevolmachtigde Minister van Aruba;
– de Gevolmachtigde Minister van de Nederlandse Antillen;
– de Vereniging van Nederlandse Gemeenten;
– de Nederlandse Vereniging voor Burgerzaken.
– de Procureurs-Generaal

Onderdeel: Stafdirectie

Uitvoeringsbeleid

Datum: 20 augustus 2003

Ons kenmerk: HKUIT03-4032(AUB)

Code: TBN 2003/3

Juridische achtergrond: –

Geldigheidsduur: Een jaar ingaand twee dagen na publicatie in de Staatscourant

Onderwerp: Wet betreffende de positie van Molukkers

Aanleiding

Op 1 april 2003 is artikel 6, eerste lid, van de Wet betreffende de positie van Molukkers, hierna: Faciliteitenwet, gewijzigd. Aanleiding hiervoor is de inwerkingtreding van de Rijkswet van 21 december 2000 tot wijziging van de Rijkswet op het Nederlanderschap met betrekking tot de verkrijging, de verlening en het verlies van het Nederlanderschap, hierna: RWN (Stb. 2000, 618.).

Deze wijziging van artikel 6, eerste lid, de Faciliteitenwet heeft als gevolg dat hoofdstuk B14 van de Vreemdelingen-circulaire 2000, middels een Tussentijds Bericht Vreemdelingen-circulaire (TBV 2003/45) wordt gewijzigd. Besloten is de Faciliteitenwet ook te verwerken in een Tussentijds Bericht Nationaliteiten omdat de artikelen 2, 3, 4, 5, 6, eerste lid, onderdeel c en d, tweede tot en met het vijfde lid alsmede het zevende lid, 14, 15, 15A, 16,

16A, 27, eerste lid en 28 alsmede de artikelen II, III, IV en V RWN van overeenkomstige toepassing zijn. Bovendien vindt de uitvoering van deze wettelijke bepalingen op gemeentelijk niveau plaats.

Inleiding

De Wet van 9 september 1976, Stb. 468, houdende regeling omtrent de positie van in Nederland wonende Molukkers die niet het Nederlanderschap bezitten (Wet betreffende de positie van Molukkers) is op 1 januari 1977 in werking getreden.

Met betrekking tot Molukkers dient onderscheid te worden gemaakt tussen:

- a. Molukkers, die niet vallen onder de Wet betreffende de positie van Molukkers; en
- b. Molukkers, die wel vallen onder de Wet betreffende de positie van Molukkers.

ad a. De Vreemdelingenwet 2000 en de RWN zijn onverkort van toepassing op Molukkers die niet vallen onder de Faciliteitenwet. Voor deze Molukkers gelden de voor vreemdelingen in het algemeen geldende bepalingen en voorschriften.

ad b. Molukkers, op wie de Faciliteitenwet van toepassing is, worden behandeld als Nederlander. Zij zijn geen vreemdeling in de zin van de Vreemdelingenwet 2000.

Wanneer met betrekking tot de interpretatie van bepalingen van de Faciliteitenwet vragen rijzen, dient contact te worden opgenomen met de IND.

Verder zij erop gewezen dat ten aanzien van een Molukker, die op grond van voormelde wet wordt behandeld als Nederlander, in de gemeentelijke basisadministratie persoonsgegevens dient te zijn aangetekend: 'Behandeld als Nederlander.'

Artikel 6, eerste lid, Faciliteitenwet verklaart ten aanzien van de verkrijging en het verlies van de behandeling als Nederlander de artikelen 2, 3, 4, 5, 6, eerste lid, onderdeel c en d,

tweede tot en met het vijfde lid alsmede het zevende lid, 14, 15, 15A, 16, 16A, 27, eerste lid en 28 alsmede de artikelen II, III, IV en V Rijkswet tot wijziging van de Rijkswet op het Nederlanderschap met betrekking tot de verkrijging, de verlening en het verlies van het Nederlanderschap van 21 december 2000, Stb. 618, van overeenkomstige toepassing.

Verkrijging van een behandeling als Nederlander

Bij de toepassing van de Nederlandse wetgeving worden de hierna vermelde personen als Nederlander behandeld. Dit kunnen zowel Molukkers zijn die staatloos zijn dan wel een vreemde (bijvoorbeeld de Indonesische) nationaliteit bezitten:

- a. Molukkers, die in groepsverband in 1951 of 1952 naar Nederland zijn overgebracht, en die op 1 januari 1977 woonplaats of werkelijk verblijf in Nederland hadden en niet het Nederlanderschap bezitten (artikel 1 Faciliteitenwet);
- b. niet-Nederlandse kinderen van een vader of moeder, die de behandeling als Nederlander geniet of, indien nog in leven, zou hebben genoten, mits deze kinderen op 1 januari 1977 woonplaats of werkelijk verblijf in Nederland hadden (artikel 2 Faciliteitenwet);
- c. Molukkers, welke met de onder a en b bedoelde personen nauwe maatschappelijke banden hebben, die zich vóór 1 oktober 1965 in Nederland hebben gevestigd en die op het tijdstip van het indienen van een verzoek om behandeling als Nederlander woonplaats of werkelijk verblijf in Nederland hebben. Hun behandeling als Nederlander blijkt uit een door de Minister afgegeven verklaring (artikel 3, eerste lid, Faciliteitenwet). Met personen met nauwe maatschappelijke banden worden de Molukkers bedoeld die in het kader van gezinshereniging in Nederland zijn toegelaten en Molukkers die voor 1 oktober 1965 al een behandeling als Nederlander verkregen;
- d. kinderen van Molukkers bedoeld onder c, met dien verstande dat de

kinderen ten tijde van het indienen van het verzoek om behandeling als Nederlander door hun ouder(s) woonplaats of werkelijk verblijf in Nederland hadden (artikel 3, tweede lid, Faciliteitenwet);

e. kinderen geboren na 1 januari 1977, maar voor 1 januari 1985, uit een moeder die ten tijde van de geboorte van het kind de behandeling als Nederlander genoot dan wel later die behandeling heeft verkregen. Deze kinderen verkrijgen de behandeling als Nederlander vanaf de geboorte dan wel het tijdstip waarop de moeder de behandeling als Nederlander heeft verkregen (artikel 6, tweede lid, Faciliteitenwet);

f. kinderen die na 1 januari 1977, maar voor 1 januari 1985, krachtens een beslissing van een Nederlandse, Nederlands-Antilliaanse of Arubaanse rechter adoptiefkinderen zijn geworden van een vrouw die ten tijde van de adoptie van het kind de behandeling als Nederlander genoot dan wel deze op een later tijdstip heeft verkregen. De adoptiefkinderen verkrijgen de behandeling als Nederlander vanaf de adoptie dan wel het tijdstip waarop de moeder de behandeling als Nederlander heeft verkregen (artikel 6, derde lid, Faciliteitenwet);

g. de niet-Nederlandse vrouw of man die drie jaar of langer de echtgeno(o)t(e) is van een persoon als bedoeld onder a of b, die niet uit eigen hoofde de behandeling als Nederlander geniet en die behandeling heeft verkregen door de wil daartoe kenbaar te maken aan de daartoe bevoegde autoriteit (artikel 8, eerste lid, Faciliteitenwet). Vóór 20 december 1991 gold ten aanzien van het huwelijk niet een bepaalde termijn;

h. de niet-Nederlandse vrouw of man, die de echtgeno(o)t(e) is van een Molukker bedoeld onder c, die niet reeds uit eigen hoofde de behandeling als Nederlander geniet en die behandeling heeft verkregen door de wil daartoe kenbaar te maken aan de burgemeester van zijn of haar woonplaats (artikel 8, tweede lid, Faciliteitenwet);

i. kinderen geboren op of na 1 januari 1985, van wie ten tijde van hun geboorte de vader of de moeder recht heeft op behandeling als Nederlander, alsmede het kind van een Molukker die de behandeling als Nederlander verkreeg en overleden is voordat het kind werd geboren (artikel 6, eerste

lid, Faciliteitenwet). Dit gold ook vóór 1 januari 1985. Echter, toen kon de behandeling als Nederlander alleen aan de moeder worden ontleend, indien de vader wettelijk onbekend was of indien het in het Koninkrijk geboren kind aan de vader geen nationaliteit ontleende. Bij wet van 4 december 1991, Stb. 672, tot wijziging van de Wet betreffende de positie van Molukkers, is dat hersteld (zie onder e);

j. de tussen 1 januari 1977 en 1 april 2003 door een Molukker, die de behandeling als Nederlander geniet, erkende minderjarige kinderen (artikel 6, eerste lid, Faciliteitenwet);

k. de kinderen van de onder j. bedoelde erkende kinderen, die gedeeld hebben in de verkrijging van de behandeling als Nederlander (artikel 6, eerste lid, Faciliteitenwet);

l. het kind van een Molukker, die de behandeling als Nederlander geniet en wiens vaderschap na 31 maart 2003 en tijdens de minderjarigheid van het kind gerechtelijk is vastgesteld (artikel 6, eerste lid, Faciliteitenwet i.v.m. artikel 4, eerste lid, RWN);

m. het kind van een minderjarige, die door gerechtelijke vaststelling van het vaderschap de behandeling als Nederlander heeft verkregen, en dat in die verkrijging heeft gedeeld (artikel 6, eerste lid, Faciliteitenwet i.v.m. artikel 4, tweede lid, RWN);

n. het kind dat tijdens de minderjarigheid in Nederland, de Nederlandse Antillen of Aruba bij rechterlijke uitspraak is geadopteerd, indien ten minste één der adoptiefouders ten tijde van de adoptie de behandeling als Nederlander geniet. (artikel 6, eerste lid, Faciliteitenwet i.v.m. artikel 5, eerste lid RWN).

Sedert 1 oktober 1998 geldt dit ook ten aanzien van een in het buitenland tot stand gekomen adoptie, die in Nederland van rechtswege wordt erkend op grond van het Haagse adoptieverdrag ('s-Gravenhage, 29 mei 1993), indien de voordien bestaande familierechtelijke betrekkingen door de adoptie zijn verbroken, of anders die adoptie in Nederland, de Nederlandse Antillen of Aruba bij rechterlijke uitspraak in overeenstemming met voornoemd verdrag wordt omgezet in een adoptie naar Nederlands, Nederlands-Antilliaans of Arubaans recht. Vóór 1 januari 1985 kon in geval van adoptie de behandeling als

Nederlander alleen aan de adoptie-moeder worden ontleend, indien de adoptievader was overleden. Bij wet van 4 december 1991, Stb. 672, tot wijziging van de Wet betreffende de positie van Molukkers is, dat hersteld (zie onder f.);

o. het kind van een persoon die door adoptie de behandeling als Nederlander heeft verkregen en dat in die verkrijging heeft gedeeld (artikel 6, eerste lid, Faciliteitenwet i.v.m. artikel 5, vierde lid, RWN);

p. het door een Molukker, die de behandeling als Nederlander geniet, erkende of zonder erkenning gewettigde vreemde kind, dat tijdens zijn minderjarigheid heeft geopteerd voor de behandeling als Nederlander en ten aanzien van wie de verkrijging van die behandeling is bevestigd door de daartoe bevoegde autoriteit (artikel 6, eerste lid, Faciliteitenwet i.v.m. artikel 6, eerste lid, onder c, RWN);

q. het kind dat krachtens Nederlandse rechterlijke beschikking of bij zijn geboorte van rechtswege onder het gezamenlijk gezag is komen te staan van een vader of moeder die niet de behandeling als Nederlander geniet en een Molukker die wel die behandeling geniet, indien het kind tijdens zijn minderjarigheid heeft geopteerd voor de behandeling als Nederlander en de verkrijging van die behandeling is bevestigd door de daartoe bevoegde autoriteit (artikel 6, eerste lid, Faciliteitenwet i.v.m. artikel 6, eerste lid, onder d, RWN);

r. kinderen van de onder p en q bedoelde personen, die gedeeld hebben in de verkrijging van de behandeling als Nederlander door hun ouder, alsmede de kindskinderen die daarin gedeeld hebben (artikel 6, eerste lid, Faciliteitenwet i.v.m. artikel 6, zevende lid, RWN).

Er worden geen leges geheven voor het in ontvangst nemen van de optieverklaringen als bedoeld in de Faciliteitenwet.

Verlies en herkrijging van de behandeling als Nederlander

De behandeling als Nederlander gaat ingevolge artikel 6, eerste lid, Faciliteitenwet voor een meerderjarige verloren door:

a. het vrijwillig verkrijgen van een nationaliteit na de verkrijging van de behandeling als Nederlander (artikel

6, eerste lid, Faciliteitenwet i.v.m. artikel 15, eerste lid, onder a, RWN).

Het bovenstaande is per 1 april 2003 niet van toepassing op de verkrijger die:

– in het land van die andere nationaliteit is geboren en daar ten tijde van de verkrijging zijn hoofdverblijf heeft (artikel 6, eerste lid, Faciliteitenwet i.v.m. artikel 15, tweede lid, onder a, RWN);

– voor het bereiken van de meerderjarige leeftijd gedurende een onafgebroken periode van ten minste vijf jaren in het land van die andere nationaliteit zijn hoofdverblijf heeft gehad (artikel 6, eerste lid, Faciliteitenwet i.v.m. artikel 15, tweede lid, onder b, RWN); of

– gehuwd is met een persoon die, die nationaliteit bezit (artikel 6, eerste lid, Faciliteitenwet i.v.m. artikel 15, tweede lid, onder c, RWN);

b. het afleggen van een verklaring van afstand, mits de persoon in het bezit is van een nationaliteit. (artikel 6, eerste lid, Faciliteitenwet i.v.m.

artikel 15, eerste lid, onder b, RWN);

c. tijdens de meerderjarigheid gedurende een ononderbroken periode van tien jaar, in het genot van de behandeling als Nederlander en in het bezit van een vreemde nationaliteit, zijn hoofdverblijf te hebben buiten Nederland, de Nederlandse Antillen en Aruba, en buiten de gebieden waarop het Verdrag betreffende Europese Unie van toepassing is, anders dan in een dienstverband met Nederland, de Nederlandse Antillen of Aruba dan wel een internationaal orgaan waarin het Koninkrijk is vertegenwoordigd, of als echtgenoot van of als ongehuwde in een duurzame relatie samenlevend met een persoon in een zodanig dienstverband (artikel 6, eerste lid, Faciliteitenwet i.v.m. artikel 15, eerste lid, onder c, RWN). De periode van 10 jaar begint niet eerder te lopen dan op 1 april 2003 (artikel 6, eerste lid, Faciliteitenwet i.v.m. artikel IV, eerste lid, Rijkswet 21 december 2000 tot wijziging van de RWN);

d. het zich vrijwillig in vreemde krijgsmacht begeven van een staat die betrokken is bij gevechtshandelingen tegen het Koninkrijk dan wel tegen een bondgenootschap waarvan het Koninkrijk lid is (artikel 6, eerste lid, Faciliteitenwet i.v.m. artikel 15, eerste lid, onder e, RWN);

e. het als gevolg van een uitdrukkelijk

wilsverklaring door naturalisatie, optie of herstel daarin verkrijgen van de nationaliteit wordt verkregen van een Staat die partij is bij het op 6 mei 1963 te Straatsburg gesloten verdrag betreffende beperking van gevallen van meervoudige nationaliteit (Trb. 1964, nr. 4) en dit Verdrag dat verlies meebrengt. Het voorgaande is echter niet van toepassing indien die Staat tevens partij is bij het Tweede Protocol tot wijziging van dat Verdrag (Trb. 1994, nr. 265) en de betrokkene behoort tot een van de categorieën, genoemd in artikel 15A, onder a, RWN);

f. verkrijging van de Surinaamse nationaliteit ingevolge de op 25 november 1975 te Paramaribo gesloten Toescheidingsovereenkomst inzake nationaliteiten tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Republiek Suriname (Trb. 1975, nr. 132) (artikel 6, eerste lid, Faciliteitenwet i.v.m. artikel 15A, onder b, RWN).

Onze Minister kan door optie verkregen behandeling als Nederlander intrekken, indien zij berust op een door de betrokken persoon gegeven valse verklaring of bedrog, dan wel op het verzwijgen van enig voor de verkrijging relevant feit (artikel 6, eerste lid, Faciliteitenwet i.v.m. artikel 14, eerste lid, RWN). De intrekking werkt terug tot het tijdstip van verkrijging van de behandeling als Nederlander. De intrekking is niet mogelijk, indien sinds de verkrijging een periode van twaalf jaar is verstreken, tenzij de betrokken persoon is veroordeeld voor misdrijven als bedoeld in de Wet Oorlogsstrafrecht, de Uitvoeringswet folteringsverdrag en de Uitvoeringswet genocideverdrag.

Met uitzondering van het hier bedoelde geval van intrekking, heeft geen verlies van de behandeling als Nederlander plaats indien staatloosheid daarvan het gevolg zou zijn (artikel 6, eerste lid, Faciliteitenwet i.v.m. artikel 14, vierde lid, RWN).

Artikel II.1 van de wijzigingswet heeft alleen betrekking op de voor 1 april 2003 ingewilligde naturalisatieverzoeken. Vóór 1 april 2003 werd het Nederlanderschap door optie van rechtswege verkregen als aan de voorwaarden was voldaan. Indien, achteraf gezien, niet aan die voorwaarden was voldaan, werd betrokkene nooit

geacht Nederlander te zijn geworden. Dat geldt nu nog steeds wat betreft opties van vóór 1 april 2003. Intrekking komt daarbij niet aan de orde en kan zelfs niet.

De behandeling als Nederlander gaat in elk geval ingevolge artikel 6, eerste lid, Faciliteitenwet voor een minderjarige verloren:

a. door gerechtelijke vaststelling van het vaderschap, erkenning, wettiging of adoptie door een vreemdeling, indien hij diens nationaliteit daardoor verkrijgt, of deze reeds bezit (artikel 6, eerste lid, Faciliteitenwet i.v.m.

artikel 16, eerste lid, onder a, RWN);

b. door het afleggen van een verklaring van afstand, indien hij de nationaliteit bezit van zijn vader, moeder of adoptiefouder (artikel 6, eerste lid, Faciliteitenwet i.v.m. artikel 16, eerste lid, onder b, RWN);

c. indien zijn vader of moeder vrijwillig een ander nationaliteit verkrijgt en hij in deze verkrijging deelt of deze nationaliteit reeds bezit (artikel 6, eerste lid, Faciliteitenwet i.v.m. artikel

16, eerste lid, onder c, RWN);

d. indien zijn vader of moeder de behandeling als Nederlander verliest:

– door langdurig verblijf in het buitenland; of

– door een verklaring van afstand; of – ingevolge het verdrag van Straatsburg of de

Toescheidingsovereenkomst met Suriname (artikel 6, eerste lid, Faciliteitenwet i.v.m. artikel 16, eerste lid, onder d, RWN);

e. indien hij zelfstandig dezelfde nationaliteit verkrijgt als zijn vader of moeder (artikel 6, eerste lid, Faciliteitenwet i.v.m. artikel 16, eerste lid, onder e, RWN);

f. het vervallen van de familierechtelijke betrekking waaraan de behandeling als Nederlander werd ontleend, tenzij de andere ouder op het tijdstip van het vervallen van die betrekking de behandeling als Nederlander geniet of die behandeling genoot ten tijde van zijn overlijden (artikel 6, eerste lid, Faciliteitenwet i.v.m. artikel 14, tweede lid, RWN);

g. indien hij ten gevolge van een uitdrukkelijke wilsverklaring door naturalisatie, optie of herstel daarin de nationaliteit verkrijgt van een Staat die Partij is bij het op 6 mei 1963 te Straatsburg gesloten Verdrag betreffende beperking van gevallen van meervoudige nationaliteit en

betreffende militaire verplichtingen in geval van meervoudige nationaliteit (Trb. 1964, nr. 4) en dit Verdrag dat verlies meebrengt. Het voorgaande is niet van toepassing indien die Staat tevens partij is bij het Tweede Protocol tot wijziging van dat Verdrag (Trb. 1994, nr. 265), en de betrokkene behoort tot een van de categorieën, genoemd in artikel 16, tweede lid, onder e, f en g van de RWN (artikel 6, eerste lid, Faciliteitenwet i.v.m. artikel 16A, RWN).

Het hierboven onder f, bepaalde heeft per 1 april 2003 terugwerkende kracht tot 1 januari 1985 (artikel 6, eerste lid, Faciliteitenwet i.v.m. artikel III Rijkswet 21 december 2000 tot wijziging van de RWN).

De behandeling als Nederlander gaat ingevolge artikel 6, eerste lid, Faciliteitenwet voor minderjarige niet verloren:

a. indien en zolang een ouder de behandeling als Nederlander geniet (artikel 6, eerste lid, Faciliteitenwet i.v.m. artikel 16, tweede lid, onder a, RWN);

b. door het overlijden van een ouder na het tijdstip waarop het verlies van de behandeling als Nederlander zou intreden (artikel 6, eerste lid, Faciliteitenwet i.v.m. artikel 16, tweede lid, onder b, RWN);

c. indien een ouder, die de behandeling als Nederlander genoot is overleden vóór het tijdstip waarop het verlies van behandeling als Nederlander zou intreden (artikel 6, eerste lid, Faciliteitenwet i.v.m. artikel 16, tweede lid, onder c, RWN);

d. indien de minderjarige in het land van herkomst van de door hem verkregen nationaliteit is geboren en daar ten tijde van de verkrijging zijn hoofdverblijf heeft, behoudens in het geval van afstand van de behandeling als Nederlander (artikel 6, eerste lid, Faciliteitenwet i.v.m. artikel 16, tweede lid, onder e, RWN);

e. indien de minderjarige gedurende een onafgebroken periode van ten minste vijf jaren in het land van de door hem verkregen nationaliteit zijn hoofdverblijf heeft of heeft gehad, behoudens het geval hij de nationaliteit van zijn vader, moeder of adoptiefouder, als bedoeld in artikel 11, achtste lid RWN, bezit en een verklaring van afstand heeft afgelegd

(artikel 6, eerste lid, Faciliteitenwet i.v.m. artikel 16, tweede lid, onder f, RWN); of

f. indien hij zelfstandig dezelfde nationaliteit verkrijgt als zijn vader of moeder en een ouder op het tijdstip van de verkrijging de behandeling als Nederlander geniet (artikel 6, eerste lid, Faciliteitenwet i.v.m. artikel 16, tweede lid, onder g, RWN).

Het hierboven onder a, b, c, en d. bepaalde heeft sedert 1 april 2003 terugwerkende kracht tot 1 januari 1985 (artikel 6, eerste lid, Faciliteitenwet i.v.m. artikel III Rijkswet 21 december 2000 tot wijziging van de RWN).

Ten slotte kan de Minister ook ten aanzien van een minderjarige, die gedeeld heeft in de door de ouder door optie verkregen behandeling als Nederlander, de verkrijging van die behandeling intrekken, indien zij berust op een door de betrokken persoon gegeven valse verklaring of bedrog, dan wel op het verzwijgen van enig voor de verkrijging relevant feit (artikel 14, eerste lid, RWN). Verder wordt verwezen naar hetgeen is vermeld bij verlies door meerderjarigen als gevolg van intrekking.

Vóór de inwerkingtreding van de Wet van 4 december 1991 (Stb. 672), tot wijziging van de Wet betreffende de positie van Molukkers, kon een minderjarige de behandeling als Nederlander alleen maar verliezen indien hij deelde in de verkrijging van een andere nationaliteit door naturalisatie van de vader, of – indien deze wettelijk onbekend was – van de moeder.

Herkrijging van de behandeling als Nederlander

De vrouw, die de behandeling als Nederlander heeft verloren door of in verband met haar voor 1 januari 1985 gesloten huwelijk, verkrijgt de behandeling als Nederlander door het afleggen van een daartoe strekkende schriftelijke en door een bevestiging gevolgde verklaring, welke moet worden afgelegd binnen een jaar na de ontbinding van dat huwelijk of binnen een jaar nadat zij van die ontbinding heeft kunnen kennis nemen. Deze herkrijging werkt terug tot de datum van ontbinding van het huwelijk (artikel 6, eerste lid, Faciliteitenwet i.v.m. artikel 28, eerste

lid, RWN). Leges zijn hiervoor niet verschuldigd.

Het minderjarige kind, dat niet de behandeling als Nederlander geniet, van de vrouw die moeder of adoptiefouder als bedoeld in artikel 11, achtste lid, RWN van dit kind is, deelt in de verkrijging, indien het in de verklaring tot dat doel is vermeld.

Kinderen van een kind dat in de verkrijging deelt, delen onder dezelfde voorwaarden in die verkrijging. Een kind dat ten tijde van het afleggen van de verklaring de leeftijd van 16 jaar heeft bereikt, deelt slechts in de verkrijging, indien het daarmee uitdrukkelijk instemt en jegens hem geen vermoedens bestaan als bedoeld in artikel 6 derde lid van de RWN (artikel 6, eerste lid, Faciliteitenwet i.v.m. artikel 28, derde lid, Rijkswet 21 december 2000 tot wijziging van de RWN).

De meerderjarige die vóór 1 april 2003 de behandeling als Nederlander heeft verloren op grond van of, als minderjarige, wegens artikel 6, eerste lid, Faciliteitenwet i.v.m. artikel 15, aanhef en onder c, van de oude RWN, zoals dat luidde vóór 1 april 2003, kan de behandeling als Nederlander her krijgen door het afleggen van een daartoe strekkende schriftelijke verklaring binnen een termijn van twee jaar na 1 april 2003. Deze herkrijging werkt terug tot het moment van verlies. Het minderjarige kind, dat niet de behandeling als Nederlander geniet, van de vader, moeder of adoptiefouder als bedoeld in artikel 11, achtste lid, RWN, die een verklaring tot herkrijging van de behandeling als Nederlander aflegt, deelt in die verkrijging, indien het in de verklaring tot dat doel is vermeld. Kinderen van een kind dat in die verkrijging deelt, delen onder dezelfde voorwaarden in die verkrijging. Een kind dat ten tijde van het afleggen van de verklaring de leeftijd van 16 jaar heeft bereikt, deelt slechts in de verkrijging, indien het daarmee uitdrukkelijk instemt. De in artikel 15, eerste lid, aanhef en onder c, RWN genoemde periode vangt aan op de dag de verkrijging van de behandeling als Nederlander wordt bevestigd (artikel 6, eerste lid, Faciliteitenwet i.v.m. artikel V, eerste lid, Rijkswet 21 december 2000 tot wijziging van de RWN).

De persoon die vóór 1 april 2003 op grond van artikel 6, eerste lid,

Faciliteitenwet i.v.m. artikel 15, aanhef en onder c RWN, zoals dat luidde vóór 1 april 2003 de behandeling als Nederlander heeft verloren en aan wie na 1 januari 1990 een verklaring omtrent de behandeling als Nederlander dan wel een reisdocument in de zin van de Paspoortwet is verstrekt, wordt geacht de behandeling als Nederlander niet te hebben verloren. De in artikel 15, eerste lid, aanhef en onder c, genoemde periode vangt voor deze persoon aan op de dag van verstrekking van die verklaring of dat paspoort, doch niet eerder dan 1 januari 1994 (artikel V, tweede lid, RRWN).

Bewijs dat men als Nederlander dient te worden behandeld

Deze verklaring wordt afgegeven door de burgemeester van de woonplaats of de werkelijke verblijfplaats van betrokkene, of indien de verzoeker buiten Nederland woont door de burgemeester van de gemeente waar hij laatstelijk woonplaats of werkelijk-

ke verblijf heeft gehad. Indien de burgemeester weigert een dergelijke verklaring af te geven, kan de verzoeker zich wenden tot de Minister met het verzoek dat alsnog een verklaring wordt afgegeven (artikel 7 Faciliteitenwet).

Uiteraard kan ook de door de Minister ingevolge artikel 3, eerste lid, Faciliteitenwet, afgegeven verklaring dienen als bewijs dat men als Nederlander dient te worden behandeld.

Reisdocumenten

Molukkers, die op grond van de Faciliteitenwet als Nederlander worden behandeld, kunnen in het bezit zijn van (een van) de volgende paspoorten:

- Nederlands nationaal paspoort, waarin als nationaliteit ‘Nederlandse’ is vermeld;
- Europese Identiteitskaart, waarin als nationaliteit ‘Nederlandse’ is vermeld;
- Faciliteitenpaspoort; dit is een

Nederlands paspoort met de aantekening dat de houder als Nederlander wordt behandeld op grond van de Wet van 9 september 1976, Stb. 468;

- Nederlands paspoort voor vreemdelingen;
- Indonesisch paspoort;
- Een ander vreemd paspoort.

Tot slot

Dit TBN treedt in werking met ingang van de tweede dag na de dagtekening van de Staatscourant waarin zij wordt geplaatst en werkt terug tot en met 1 april 2003.

*De Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
namens de Minister,
het hoofd van de Immigratie- en
Naturalisatiedienst,
P.W.A. Veld.*